

матическите методи, нито в използваните съвременни информационни технологии.

Беше изтъкнато, че днес и в бъдеще статистическата наука и практика не биха могли да минат без постиженията на математиката и без новите информационни технологии (в частност без теорията на вероятностите, статистическия софтуер, компютърните мрежи и техника) - както междувпрочем това е валидно и за всички останали науки. Без тези постижения са немислими инженерните науки, химията, икономиката, медицината, дори политологията и правните науки. Но това обстоятелство не ги прави клонове на математиката или информатиката.

- Разликата в тази концепция е акцентът върху необходимостта да се развива не само методологията, но и теорията - онтологията, епистемологията (процесът на познанието) и логиката на изследване на масовите явления.

- Разликата е в разкриване на изключително широките хоризонти в перспективите на развитие на науката, наречена статистика. Очевидно в тази област съществуват множество "бели полета" и дори напълно незаети изследователски ниши. За много от тях сигурно още не си даваме ясна сметка. А те чакат своите изследователи.

- Разликата е и в това, че съществуването на масови явления във всички области на научното познание и в практиката открива най-широки възможности за приложение на теоретичните и методологическите постижения на статистическата наука във всяка от тях - без при това тя да проявява и най-малки аспирации към техния специфичен предмет. Функциите на статистическата наука са да обогатява и разширява възможностите за собственото им научно развитие, като развива и им предлага цялостна теория и методология за изследване на масови явления.

- Разликата е и в това, че концепцията за съдържанието на науката статистика и аналогите с другите инженерни науки извежда на преден план проблемите на проектирането и организацията на изследване на масовите явления, включително и тези за ефективността и маркетинга на резултатите от тези изследвания.

- Разликата е и в разкритото обстоятелство, че през третия период интересът към проблемите на теорията е бил систематично пренебрегван от изследователите - статистици, математици, философи, логици и др. В голяма степен същото би могло да се твърди и за неоправдано занижения интерес на изследователите към проблемите на официалните статистически агенции. Учудващо е, че всичко това е ставало на фона на все по-голямото разширяване и активиране на статистическата дейност в практиката. Струва ни се дори, че тъкмо в това систематично подценяване и пренебрегване